

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: למץ	שם פרטי: פירה
------------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: ספוז'ניקוב	בלועזית Sapojnicov	שם נעורים: ספוז'ניקוב
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: פירה	בלועזית Fira	מין: ז / נ
מקום לידה (ישוב, מחוז): פרבומייסק	בלועזית Pervomaisk	ארץ לידה: אוקראינה
שם פרטי של האב: סימון	שם פרטי ושם נעורים של האם: רחל שיגול	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה): שם נעורים של האישה:		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: פרבומייסק	בלועזית Pervomaisk	ארץ המגורים: אוקראינה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): בוזלוק-סיביר		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור:	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?
מקומות/מחנות בדרך לארץ: אוסטריה	שנת עליה: 1972	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):
נא לכתוב בגוף ראשון לפני המלחמה הלכתי לגן, הורי עבדו, סבא וסבתא גרו קרוב, חיים די רגילים.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביונדראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

אבי גוייס לצבא. ב-1941 עזבנו את הבית, אמא, סבא, סבתא, בן דודי ואני, רכבנו בסוס ועגלה ביערות, עד שהגענו למקום שהסכימו שנשאר מבלי לשלם. התנאים היו קשים מאוד, כל משפחתי גרה בחדר אחד, אוכל מועט וגרוע, שלג שהגיע עד לברכיים ואימי נאלצה לשאת אותי על כתפייה. אימי נאלצה לעבוד ממש קשה למחייתנו בעבור משכורת זעומה וכל המשפחה נאלצה להסתדר עם המשכורת הזאת מכיוון שאימי הייתה המפרנסת היחידה.
בשנת 1943 אבי לקח אותנו לעיר גרוסני, כי הבסיס שלו עבר לשם. התחלתי ללמוד כיתה א' בעיר.
ב-1944 עברנו לעיר לבוב בעקבות אבי שעבר שוב פעם לבסיס בעיר.
לדודתי קרה אסון גרוע יותר, הגרמנים הגיעו אליה הביתה בזמן שבעלה היה בצבא, שרפו את הבית על יושביו וירו למוות בבנה הקטן.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, הבריחה, העפלה/ עליה):

בתום המלחמה נשארנו בלבוב. במשרד בו עבדתי פגשתי בחור שחיפש עבודה. לאחר כמה חודשים התחתנו וב-1959 נולדה בתנו. לאחר המלחמה הוריי נסעו לראות את הבית שבו גרנו, הם ראו רק הרס וחורבן.
השלטונות לא איפשרו לנו לעלות לישראל או לצאת בכלל מהמדינה. רק ב-1972 עליתי לארץ יחד עם משפחתי ב"עלייה הגדולה".
בצאתנו מברית המועצות עברנו קשיים רבים: ישנו יומיים בתחנת רכבת, וברכבת עצמה נדחסנו בדוחק במשך ימים בקרון מעופש. לבסוף הגענו לאוסטריה, שם פגשנו נציגים של הסוכנות היהודית והם העלו אותנו על מטוס לארץ.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

כשהגענו לישראל נשאלנו לאן נרצה להגיע בארץ. ביקשנו באר-שבע, כי היו שם בני משפחה של בעלי. משפחת בעלי אספה אותנו אליהם ונתנה לנו מגורים בחודש הראשון בארץ. לאחר מכן קיבלנו דירת עמידר ברחוב בני-אור בבאר-שבע, דירה שגרנו בה עד שנת 2009. בעלי עבד כמסגר ואני הלכתי ללמוד עברית באולפן "בית-יציב" ולאחר מכן מצאתי עבודה כקופאית ב"שק"ם", עבדתי שם עד שנת 1994 כאחראית קופאיות. היה קשה בארץ, במיוחד בפן הכלכלי, אבל לאט לאט הסתדרנו. כיום אני סבתא לשני נכדים.